

paa en noget anden Maade end den, man bruger i Aarhus. Den løses nemlig paa den Maade, at man opgiver at være Stiller, og ikke paa den Maade, at man forlader Valgbesthyrelsen og lader sit Sæde der staa tomt. Afdelingen har imidlertid ment, at det var tilstrækkeligt at fremhæve dette, idet den er gaaet ud fra, at naar det blot bliver fremdraget her, vil det ved Indenrigsministeriets Foranstaltning blive bragt til den paagjældende Valgbesthyrelses Kundskab, at den Bei, der i Aarhus er valgt til Vøsning af Kollisionen, ikke er den heldigste. Hermed indstiller jeg altsaa disse 19 Valg til Godtjendelse.

Den midlertidige Formand (Berg): Saafremt jeg har opfattet den ærede Ordfører rigtig, indstilles altsaa til Godtjendelse 19 af de 24 Valg, der blive tilbage, naar Valget paa Færøerne lades ude af Betragtning, hvorimod der bliver tilbage til særlig Indstilling Valgene i Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Præstø Amts 5te Valgkreds, Maribo Amts 2den Valgkreds og Veile Amts 1ste Valgkreds (Hørup: Ja!).

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen angaaende de foreliggende 19 Valg.

Indstilling af Afdelingen, at de af Ordføreren for 4de Afdeling ovenfor nævnte 19 Valg godtjendes

vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Derefter sattes under Forhandling de øvrige til Afdelingen henviste Valg, Valget paa Færøerne undtaget.

Ordføreren for 4de Afdeling (Hørup): Af de 5 tilbagestaaende Valg skal jeg først behandle Valget i Præstø Amts 5te Valgkreds, hvor Gaardeier Nøhr blev valgt med et Flertal af 178 Stemmer. Den Klage, der her foreligger, dreier sig om Valgbesthyrelsens Fordeling af Valglokalerne til de forskjellige Kommuner. Allerede paa selve Valgdagen opstod der i selve Valgbesthyrelsen en Meningsuoverensstemmelse om dette Spørgsmaal, idet Valgbesthyrelsens Flertal med Henhyn til Kommunernes Fordeling i de forskjellige Valglokaler traf en Afgjørelse, som var i Strid med den Ordning, som i Forveien var truffen af et enkelt Medlem, der boede i Valgkredsen, og som havde for-

beredt Valget. Det paagjældende Medlem nedlagde Protest i saa Henseende til Protokollen, hvortil andre Medlemmer sluttede sig. Protesten gaar ud paa, at det i Henhold til Valglovens § 24 var ham (det protesterende Medlem), ham alene og ingen anden, som havde at afgjøre, ikke blot i hvilke Lokaler der skulde stemmes, men ogsaa i hvilke Lokaler hvert enkelt Sogn skulde stemme. Valgbesthyrelsens Formand fastholdt imidlertid sin Opfattelse og sin Anordning af Valglokalernes Fordeling. Der er imidlertid ved Siden deraf fremkommen en Klage fra Formanden for Høirevælgerforeningen i Præstø Amt (Sagsfører Baumann), som deri gjentager den Protest, som det paagjældende Medlem havde tilført Protokollen, og nærmere udtaler, hvorledes det er gaaet til. Det Medlem, som boede paa Valgstedet Vordingborg, havde i Forveien truffet Anordning om, i hvilke Lokaler hver af de vælgende Kommuner skulde møde. Denne Ordning havde været bekendtgjort, som det hedder, ved daglige Avertissementer i Bladene, der var flaaet Plakater op paa Murene, og paa selve Valgdagen var der hængt Tavler op om, hvor hvert Sogn skulde møde. Valgbesthyrelsen forandrede dette og fordelte Kommunernes forskjellige Valgsteder paa en anden Maade, og det mener nu Klagerne mulig kan have afstedkommet Worden og Forvirring blandt Vælgerne. Det oplyses imidlertid her, at den af Valgbesthyrelsen paa Valgdagen truffne Bestemmelse blev kundgjort fra selve Tribunen, efter at Raaringen havde fundet Sted, altsaa inden den skriftlige Afstemning, og at allerede paa dette Tidspunkt Plakaterne, der angav de forskjellige Kommuners Valgsteder, vare flyttede hen paa deres rette Sted, saa at Staden næppe kan have været meget stor. I Afdelingen har der været nogen Tvivl om Retsforholdet, idet en Del af Afdelingens Medlemmer, hvoriblandt ogsaa jeg, har ment, at det er Valgbesthyrelsen og Valgbesthyrelsen alene, der har at træffe slige Dispositioner om Valgets Ledelse paa Valgdagen, medens andre have ment, at det Medlem, som bor paa Valgstedet, og som har at træffe Forberedelserne til Valget, derved ogsaa skulde have Kompetence til at se sine Foranstaltninger bevarede ogsaa overfor Valgbesthyrelsen. Imidlertid er der vel næppe nogen Tvivl om, at Valgbesthyrelsen er den ene kompetente Autoritet. Næppe vil vel Nogen antage, at Valgbesthyrelsen, hvis den kom til Erkjendelse af, at der var begaaet Feil og Mangler ved Forberedelsen, var baade berettiget og forpligtet til at redressere disse. Uigefaa sikkert synes det mig at være, at Valgbesthyrelsen maa kunne forandre Dispositionerne, naar den